

er nødvendigt og fornuftigt, og hvordan det i givet fald skal ske.

Vi ønsker at deltage i den proces, hvor vi til stadighed vil påvirke til, at de initiativer i form af konkrete udspil til opfølgning af strategien, der iværksættes, tager rimeligt hensyn både til miljø og virksomheder.

Miljøministeren nævnte i sin indledning, at han anser, at EU's indsats i form af risikovurdering ikke sker med fornøden hurtighed endnu, men at man er på vej. Vi er enige i, at Danmark skal være foregangsland; vi ser det som udtryk for, at man vil øge indsatsen for at afklare, hvilke kemikalier der har uønskede virkninger. Det er også vores holdning, at der skal være tale om en fornuftig koordinering inden for EU og helst også på globalt plan.

Steen Gade (SF):

Jeg vil gerne sige det med det samme, at der er meget ros fra SF til den strategi, som regeringen har fremlagt. Vi støtter, at man går over til at lave anvendelsesforskrifter i betydelig højere grad, at man arbejder stærkere med substitution, at man udvikler forsigtighedsprincippet, øger ansvaret hos producenterne, og at vi skal have flere stoffer ind på listen over uønskede stoffer. Vores synspunkt er jo faktisk, at man tager hele effektlisten og ikke kun tager det efter mængde, for de er jo lige farlige, og at vi derfor i virkeligheden får en betydelig længere liste end den, der arbejdes med i dag.

Vi glæder os således også over at genfinde en god del af de forslag og ideer, som vi gennem de sidste år – sidst med vores beslutningsforslag fra sidste sommer – har presset på for. Det gælder så forskellige emner som indsats for gruppeklassificering, indgreb over for phtalater, særlig indsats for børn og fostre og styrkelse af kemikalieinspektionen og styrkelse af hele kemikalieområdet i Miljøstyrelsen. For her er jo ved oprettelsen af et nyt kontor faktisk tale om en national opprioritering, og det gælder den diskussion, vi havde lige før om indgreb mod giftige bundmalinger, for blot at nævne nogen.

Derfor vil vi selvfølgelig også gerne støtte den foreslåede vedtagelse, der jo mest fastlægges det fremtidige arbejde på det her område.

På SF's initiativ har Miljøudvalget taget initiativ til i samarbejde med Teknologirådet og Miljøministeriet at afholde en stor høring om hele kemikalieområdet. Det bliver første opfølgning, hvorefter vi forventer en række udspil fra regeringen. Vi ved jo, at der kommer et ud-

spil om børn og fostre, som statsministeren har haft utrolig lang tid til at lave – jeg ved ikke, hvad han egentlig går og laver, den statsminister, men han kunne passende sende den her redegørelse til os nu. Så er det om ftalater, så er det om pvc, og efter vores opfattelse kræves en lang række andre udspil.

Det er mit ønske, at vi kan gennemføre det i Folketinget, så der også kan laves mindre høringer eller debatdage med offentlig adgang, når disse konkrete udspil kommer i løbet af året.

Jeg er glad for, at et stort flertal i Miljøudvalget, hvis ikke alle, har sagt, at i 1999 har kemikalieområdet en meget høj prioritet i vores arbejde, for efter vores opfattelse skal der ryddes op i det kemikaos, der omgiver os.

Regeringen lægger op til en meget betydelig EU-indsats og en global indsats. Motoren er i betydelig grad generationsmålsætningen fra Nordsøkonventionen.

Jeg vil gerne rose et flot stykke arbejde, der handler om at styrke kemikalieområdet i forbindelse med vores miljøbistand til ulandene og i forhold til Central- og Østeuropa. Det synes jeg er godt tænkt, og det skal vi have sikkerhed for bliver udviklet. Det vil være en stor fordel for disse lande, men det vil jo altså også være en stor fordel for os, plus at det virkelig er til fordel for de fattigste. Jeg synes, det er tænkt flot i EU-afsnittet, modigt, deadline 2005 – flot. Det kan ikke skrives flottere. Nu er det bare at få det gennemført.

Derimod vil jeg kritisere to områder, to svagheder. Det ene er formuleringen om at bruge forbud. Jeg synes, den er for svag. Der er nemlig brug for langt flere forbud end dem, vi ser i dag. Alt for ofte er det kemikalieindustrien og de kemiske stoffer, der bliver taget større hensyn til, end det er os borgere, som jo i realiteten er ufrivillige deltagere i et stort kemisk eksperiment.

Disse forbud skal givetvis ofte gennemføres internationalt og oftest i EU, men det kræver en national strategi og plan. Skal vi forbyde bromerede flammehæmmere, ftalater, bundmalinger – hvad vi bør – så skal der lægges en plan for Danmark, hvor der skal tænkes i at skabe alliancer med ligesindede lande for at få presset på i EU og internationale konventioner, men selvfølgelig også for selv at kunne gøre noget i Danmark, og det kan jeg ikke forstå, at ministeren ikke er enig med mig i. Jeg vil spørge ham, om han ikke er enig i det. Hvis han er